

HANGYA LAJOSNÉ

A papír

Tiszta lap, amire bármit lehet írni –
Jó lenne életemből a rosszat kitörölni.
Egy A4-es papír sok mindent elbír,
Sorsok, emlékek, melyet nem fed el a sír.
A papírra rajzolni is lehet,
Érzéseket, amit senki el nem vehet.
Élénk, harsány és borús színeket,
Földidézve az elmúlt éveket.
Írni betűket, mely gondolatot ölt,
Szép magyar szavakat, az örömmel tölt.
A papírból hajtogathatsz hajót, repülőt,
Földidézve a rég elmúlt időt,
A gondtalan, vidám gyerekkor éveit,
Az ember felelős, szép, fiatal szüleit.
Sajnos, odaát vannak már rég,
Csak álmaimban találkozunk még.
Ott ölelhetem Anyám pici testét,
És ott szoríthatom meg jó Apám kezét.
Elementek.....
Azóta hiányzik a meghittség, a puha fészek,
A féltés, biztatás: melegség nélkül fázik a lélek –
Nem lehetek gyermek már, komorul mögöttem a táj,
És a papírnak tudom elmondani, hiányuk mennyire fáj.

Fekszem a fűben

Fekszem a fűben...
Mellkasomat a nap melegíti,
Hátamat a nedves föld hűsíti,
Ágyam a tavaszi rét.
Lelkem harmóniája a tét.